

مستند المناظرین

تحقیق درباره عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام

بقلم :

خادم مذهب سید مظهر علی شیرازی

ناشر : موسسه جواد الائمه علیهم السلام قم المقدسه

نام رساله: تحقیق در عقد ام کلثوم بنت علی علیه السلام

تالیف : سید مظهر علی شیرازی

تاریخ : جمادی الاولی ۱۴۴۲ هـ

تعداد : ۱۰۰۰

ناشر : موسسه جواد الائمه علیهم السلام قم المقدسه

سایت: [www. aljawaad.com](http://www.aljawaad.com)

ای میل : mazharshirazi@yahoo.com

آدرس : قم المقدسه . موسسه جواد الائمه علیهم السلام

همراه : ۰۰۹۸ . ۹۱۹۶۶۵۰۶۲۷

جمله حقوق طبع محفوظ است

بسم الله الرحمن الرحيم

از قدیم الایام در میان اهل سنت و شیعیان، درباره عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام، بحث و گفتگو است. نزد اهل سنت این موضوع بسیار اهمیت دارد و تبلیغات فراوان کرده اند و میگویند ام کلثوم دختر علی علیه السلام در نکاح عمر بن خطاب بوده و او داماد علی (ع) است ولی محققان علماء شیعه این عقد را بشدت رد کرده اند و این رساله، پیرامون همین موضوع است که داستان عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام جعلی و دروغ است.

گرچه این رساله مختصر است ولی بسیار مفید است. در لای بلای کلمات به نکات دقیق و لطیف اشاره نمودیم چنانچه بر اهل فن مناظره مخفی نخواهد ماند.

امید است که مورد استفاده عموم قرار گیرد.

و السلام علی من اتبع الهدی

خادم مذهب سید مظهر علی شیرازی

حوزه علمیه قم المقدسه

۲۰ / ربیع الثانی ۱۴۴۲ هـ ق

یکی از مسائل مورد نزاع بین شیعه و اهل سنت مسئله عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام است که اهل سنت میگویند ام کلثوم در نکاح عمر بن خطاب بود و آن را داماد امیر المومنین حضرت علی علیه السلام خطاب میکنند و روی آن بسیار پافشاری دارند. حتی در اثر تبلیغات آنها بعضی از علماء ما نیز تحت تاثیر آنها قرار گرفتند و از آنها تبعیت کرده اند. و اهل سنت به عوام الناس جلوه می دهند که حضرت علی علیه السلام و عمر بن خطاب بخاطر این ازدواج باهم روابط نزدیکی داشته اند.

ولی محققان ما شدیداً این ازدواج و این رابطه را انکار کردند و حق هم همین است که عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام با عمر بن خطاب هرگز نشده حضرت ام کلثوم فقط در نکاح عون بن جعفر بود. راجع به این مسئله رساله ها و کتب زیادی نوشته شده است اما ما به خاطر اختصار به چند نکته لازم و ضروری اکتفا می کنیم و تفصیل آن را به محل خودش ارجاع می دهیم.

انکار امام صادق علیه السلام از این ازدواج

از محمد بن بابویه قمی (شیخ صدوق) منقول است ثقه جلیل عمر بن اذنیه از امام صادق (ع) راجع به این عقد سوال کرد.

ان الناس يحتجون علينا و يقولون ان امير المؤمنين عليه السلام زوج فلانا ابنته و كان متكا فجلس و قال يقولون. ان قوما يزعمون ذلك لا يهتدون الى سواء السبيل سبحانه الله ما كان يقدر امير المؤمنين عليه السلام ان يحول بينه و بينها فنقدها كذبوا

راوی در محضر امام صادق علیه السلام میگوید مردم بر ما ایراد می گیرند و می گویند: امیر المومنین علیه السلام دخترش را به عقد عمر در آورده است. در حالیکه امام صادق علیه السلام تکیه داده بودند نشستند و فرمودند مردم اینگونه می گویند! به تحقیق قومی که بر این عقیده باشند هدایت شامل حال شان نمی شود. پناه بر خدا ! آیا امیر المومنین

(ع) قادر نبودند که بین دختر خود و عمر حائل بشوند و او را نجات بدهند (اهل سنت) دروغ می گویند.^۱

شیخ مفید نیز این ازدواج را انکار کرده است

ان الخبر الوارد بتزويج امير المومنين ابنته من عمر غير ثابت و طريقه معروف لم يكن موثوقا في النقل و كان متهما فيما يذكر من بغضه لامير المومنين و غير مامون فيما يدعيه عنهم على بنى هاشم و انما نشر الحديث اثبات ابى محمد الحسن بن يحيى صاحب النسب ذالك فى كتابه فظن كثير من الناس انه حق لرواية رجل علوى له وهو انما رواه عن ابن الزبير كما روى الحديث نفسه مختلفا فتارة يروى ان امير المومنين تولى العقد له على ابنته و تارة يروى عن العباس انه تولى ذلك عنه و تارة يروى انه لم يقع العقد الا بعد و عيد من عمر و تهديد بنى هاشم و تارة يروى انه كان من اختيار و ايثار ثم بعض الرواة يروى ان عمر ولدا سماه زيدا و بعضهم يقول انه قتل من قبل دخوله بها. و بعضهم يزيد بن عمر و

۱ - بحار الانوار جلد ۴۲ باب ۱۲۰- ص ۸۸؛ مرآة العقول جز، عشرون ص ۴۲ كتاب نكاح؛ الانوار نعمانية ج ۱، ص ۸۳؛ مدينة المعاجز، بحرانی ص ۱۹۹ طبع قديم. و كتب دیگر.

بعضهم يقولون ان لزيد بن عمر عقبا و منهم من يقول انه قتل ولا عقب له
ومنهم من يقول انه و امه قتلا و منهم من يقول ان امه بقيت بعده و منهم
من يقول ان عمر امهرها اربعين الف درهم و منهم من يقول امهرها اربعة
الآف درهم و منهم من يقول كان مهرها خمس مائة درهم و بد هذا القول و
كثرة الاختلاف يبطل الحديث ولا يكون له تاثير.

خبری که در مورد تزویج امیر المومنین علی علیه السلام، دخترش را به
عمر آورده اند، خبری مخدوش است و خبر از طریق زبیر بن بکار است
که روش نقل او مورد وثوق و اطمینان نیست، و او نسبت به امیر
المومنین متهم به دشمنی است و در آنچه نسبت به بنی هاشم ادعا کرده
است امین نیست. ابی محمد حسن بن یحیی صاحب النسب این داستان را
در کتابش آورده است و بیشتر مردم چنین می پندارند که او آن را از
طریق مردی علوی نقل کرده است، حال آنکه او حدیث را از زبیر بن
بکار نقل کرده است. خود داستان به لحاظ روایت مختلف است، گاهی
روایت می کند که امیر المومنین(ع) خود عقد دخترش را بعهده گرفته
است و گاهی از عباس روایت می کند که او عقد را بعهده گرفته بود و
در روایت دیگر می گوید که این عقد بعد از تهدید عمر بن خطاب

نسبت به بنی هاشم انجام گرفته است. گاهی می گوید که این ازدواج بر اساس اختیار و ایثار بوده است، بعضی از راویان این داستان گفته اند که ام کلثوم برای عمر فرزندی آورد و او را زید نام نهاد، (و بعضی گفته اند که یزید بن عمر نام نهاد) برخی دیگر گفته اند که زید بن عمر دارای عقب است پاره دیگر گفته اند او به قتل رسیده و نسلی ندارد. بعضی گفته اند او همراه مادرش بقتل رسیده است، بعضی دیگر گفته اند که مادرش بعد از او باقی ماند. بعضی از این راویان میگویند، عمر مهر ام کلثوم را چهل هزار درهم بعضی دیگر گفته اند چهار هزار درهم قرار داد، و بعضی دیگر آورده اند که میزان مهرش پانصد درهم بوده است، خود این داستان و اختلاف فراوان در نقل و اضطراب بسیار در محتوای آن، ساختگی بودن آن را می رساند که به هیچ وجه قابل اعتماد نیست.^۱

گرچه عبارت شیخ مفید (رح) یک قدری طولانی بوده ولی عین عبارت را نقل نمودم چون مشتمل بر فوائد کثیره است کما لا یخفی.

۱ - المسائل السرویه، بحار الانوار، ج ۴۲ ص ۱۰۷، مرآة العقول، جزء عشرون کتاب النکاح، ص ۴۳.

و عقیده جناب فضل بن شاذان^۱ درباره عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام این است که ایشان هرگز در نکاح عمر بن خطاب در نیامده بلکه در نکاح او ام کلثوم بنت جرویل خزاعی بود و مردم خیال کردند که عمر، با ام کلثوم بنت علی علیه السلام ازدواج کرده است.^۲

بهر حال آنچه که مسلم است این است که حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام هرگز در نکاح عمر بن خطاب در نیامده بلکه آن ام کلثوم کسی دیگر بوده یا ام کلثوم بنت جرویل خزاعی بود چنانچه عقیده ایشان است یا بنت ابی بکر است که بعضی اهل سنت نیز اعتراف کرده اند و سیاتی تفصیله.

علامه سید ناصر حسین لکهنوی عقد حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام را با عمر بن خطاب رد کرده و کتاب بسیار ارزشمند بنام افحام الاعداء و الخصوم بتکذیب ما افتروه علی سیدتنا ام کلثوم نوشته است.

^۱ - جناب فضل بن شاذان، ثقه، فقیه و متکلم بوده و از امام جواد علیه السلام روایت کرده است

بلکه گفته شده که از امام رضا علیه السلام نیز روایت کرده است.

^۲ - تاریخ قم . تالیف حسن بن محمد بن حسن قمی ص ۱۹۳.

مرجع عالیقدر آیه الله العظمی علامه شیخ محمد جواد بلاغی^۱ مؤلف تفسیر الاء الرحمن، کتاب تزویج ام کلثوم بنت امیر المومنین و انکار وقوعه، این ازدواج را رد کرده است.

مرجع جلیل القدر آیه الله العظمی آقای سید شهاب الدین مرعشی نجفی (رح) نیز بر این عقیده بودند که حضرت ام کلثوم دختر حضرت علی (ع) در عقد عمر بن الخطاب نبوده بلکه ام کلثوم دختر اسماء، خواهر محمد بن ابی بکر در نکاح عمر بوده و این دختر، ربیه علی علیه السلام بود و دختر صلبی نبوده است.^۲

و بجهت اشتراک در اسم بر کثیری از فریقین، امر مشتبه شده است.

محقق خیبر دخیل در رساله خود بنام ام کلثوم، دروغ بودن داستان عقد ام کلثوم بنت علی (ع) را با عمر بن خطاب تصریح کرده است.

^۱ - ایشان استاد حضرت آیه الله العظمی آقای خوئی بودند.

^۲ - احقاق الحق، ج ۲، ص ۳۷۶-۳، ص ۳۱۵ (در تعلیقات)

محقق بزرگوار احمد رحمانی همدانی در کتاب خود^۱، اصل این ازدواج را انکار کرده است. و همچنین عالم جلیل ذبیح الله محلاتی هم قائل به این ازدواج نبوده و آن را رد کرده است.^۲

عقیده محققان پاکستان و هند، این است که داستان ازدواج حضرت ام کلثوم دختر علی علیه السلام، با عمر بن خطاب، دروغ و جعلی است و بعضی محققان در رد این داستان، کتب تحقیقی نوشته اند. و بعضی ها ضمناً در تالیفات خود، این ازدواج موهومه را رد کرده اند.

نزد اینجانب نیز این داستان ازدواج حضرت ام کلثوم دختر علی علیه السلام با عمر بن خطاب، جعلی و دروغ بوده و انگیزه نواصب، از جعل این داستان این بوده که می خواستند نشان بدهند که رابطه و علاقه بین حضرت علی علیه السلام و عمر بن خطاب خوب بوده است و لذا این قصه دامادی عمر را تراشیده اند.

اولاً راجع به این قصه تراشی در کتب حدیث است بلا سند اند.

۱- فاطمة الزهراء بهجة قلب المصطفى (ص)، ۶۵۸.

۲- ریاحین الشریعه، ج ۳، ص ۲۴۵.

و ثانیاً روایاتی که اسناد شان ذکر شده در آنها کذاب و دشمنان اهل بیت یافت می شود لذا آن روایات قابل اعتماد نیستند.

و ثالثاً در روایاتی که این قصه تراشیده شده آنها بذات خود مختلف اند در آن روایات اختلاف شدید است کما اینکه شیخ مفید ره تصریح فرموده لذا آن روایات قابل اعتماد نیستند.

و رابعاً اگر آن روایات ملاحظه شوند از آنها هتک حرمت حضرت علی علیه السلام در می آید لذا آن روایات قابل اعتماد نیستند.

همچنین توهین خلیفه راشد اهل سنت عمر بن خطاب در می آید که برای اهل سنت بسیار ناگوار است^۱ و روایاتی که راجع به این عقد از منابع ما، اهل سنت ارائه می دهند موجب شرم و خواری آنها است فافهم جيداً و خامساً عمر کفو ام کلثوم نبود کما لا یخفی

و سادساً، طبق نقل خود اهل سنت در این داستان تزویج، ایجاب و قبولی که معتبر در عقد است واقع نشده است و نیز شاهی در عقد وجود ندارد

^۱ - و بجهت مراعات جوّ حاضر در این زمان، از ذکر آن روایات معذوریم.

و حال اینکه طبق مذهب اهل سنت هر دو امر در عقد نکاح لازم است^۱
بنا بر این، این عقد، طبق مذهب اهل سنت باطل است.

و سابعاً، حق مهر ام کلثوم چهل هزار درهم در کتب اهل سنت نقل شده
که این امر، خلاف سنت است و بلکه خلاف قانون خود عمر بن خطاب
است زیرا که او قائل به مهر سنگین نبود.

و ثامناً بفرض محال اگر این قصه تراشیده شده را قبول هم بکنیم باز هم
هیچ نفعی به آن داماد فرضی نخواهد رسید چون در اسلام آنچه موجب
نجاۃ است ایمان است نه خویشاوندی.

انتباه

و بعضی از محققان از

ابو عبد الله جعفر بن محمد بن محمد تقی نزاری ربعی نقل کرده اند که
ایشان در کتاب الانوار ص ۳۱۱ می نویسد عن احد ائمة الهدی ان عمر
خطب ام کلثوم بنت علی فردہ ثم خطب ام کلثوم بنت ابی بکر ربیۃ علی

^۱ - کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه، ص ۱۲، ۲۵.

فاعتل بصغر حتی بلغت مبلغ التزویج فتزوجها و قال الناس تزوج عمر بنت علی و ام کلثوم هذه اخت محمد بن ابی بکر لامه و ابیه.

عمر بن خطاب ام کلثوم دختر علی علیه السلام را از حضرتش خواستگاری کرد که امیر المومنین (ع) آن را رد کرد سپس بعد از آن عمر ام کلثوم دختر ابی بکر که ربیبه علی علیه السلام را خواستگاری کرد. و علی علیه السلام به کوچکی سن آن دختر دلیل بر عدم قبول آورد تا اینکه آن دختر بالغ شد، و به عقد ازدواج عمر در آمد. مردم گفتند عمر با دختر علی ازدواج کرد در حالی که این ام کلثوم خواهر محمد بن ابی بکر است.

نیز از ملک العلماء شهاب الدین دولت آبادی از علماء اهل سنت نقل شده که ایشان در کتاب خود هداية السعداء می نویسند که اسماء بنت عمیس اول زن جعفر طیار بود باز در نکاح ابوبکر آمده از ابوبکر یک پسر و یک دختر ام کلثوم نام زائید بعد از آن به نکاح علی بن ابی طالب (ع) در آمد ام کلثوم همراه مادر در آمده عمر بن خطاب با ام کلثوم دختر ابوبکر نکاح کرد.

و مخفی نماند که ام کلثوم در نکاح عمر بود طبق نقل بعضی اهل سنت در عهد معاویه سال ۵۴ هـ از دنیا رفت^۱ و حال آنکه زنده بودن حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام در واقعه کربلا سال ۶۱ هـ بر کسی مخفی نیست چنانچه امام حسین علیه السلام در وداع آخر اسم ایشان را در سلام بردند چنانچه سلام و داعی ایشان این چنین نقل شده "یا سکینه یا فاطمه یا زینب و یا ام کلثوم علیکن منی السلام کما فی نفس المهموم و غیره"

همچنین خطبه حضرت ام کلثوم در بازار کوفه در کتب تواریخ و مقتل نقل شده است و نقل کردن بعضی ها که کنیه حضرت زینب هم، ام کلثوم بوده لذا مراد از ام کلثوم زینب باشد جوابش از سلام امام حسین علیه السلام ظاهر است. که امام علیه السلام هم نام حضرت زینب علیها السلام و هم نام حضرت ام کلثوم علیها السلام را جدا جدا برده اند کما لا یخفی.

^۱ - کما فی تاریخ ابن العساکر دمشقی و غیره.

ازاله شبهه

امّا اینکه بعضی از مولفین می گویند ام کلثومی که در واقعه کربلا حضور داشت از بطن حضرت فاطمه علیها السلام نبود. این نظر بی اساس، و خلاف واقع است چون ایشان در کتاب خود سخنان ام کلثوم را (در سفر کربلا) نقل کرده و از طرف دیگر می گوید ارباب خبر آورده اند که او را از عمر بن خطاب پسری به نام زید بوده مادر و پسر هر دو در یک وقت وفات یافتند و از اسد الغابه روایت نقل کرده که ام کلثوم و پسرانش در یک وقت وفات کردند. لذا ایشان بزعم خود بین این دو (امر) جمع نمود که پس این ام کلثوم دختر امیر المومنین علی علیه السلام که در کربلا بوده از زن دیگر بوده و از بطن حضرت فاطمه علیها السلام نبوده حال آنکه رحلت ام کلثوم با پسرش نقل و اعتقاد نواصب است چنانچه خود ایشان نام اسد الغابه را ذکر کرده است و بودن حضرت ام کلثوم بنت فاطمه علیها السلام در نکاح عمر بن خطاب اوّل کلام بلکه خلاف تحقیق است کما مرّ ذکره انفا.

و ثانياً اگر کسی در سخنان ام کلثوم (که در سفر کربلا و برگشت از شام به مدینه فرموده) دقت بکند برایش مثل روز روشن ظاهر خواهد شد ام کلثومی که در کربلا حضور داشت بنت فاطمه علیها السلام بوده است. چنانچه مجلسی (رح) ذکر کرده است^۱ محقق عالیقدر علی محمد علی دخیل نیز در رساله تحقیقی خود (ام کلثوم) تصریح کرده است که ام کلثوم بنت فاطمه در فاجعه جانسوز کربلا از آغاز تا پایان شرکت داشت بعد از گذشت چهار ماه و ده روز از مراجعت از شام در مدینه وفات یافت.

امّا روایتی که از عمار بن یاسر راجع به کیفیت جنازه ام کلثوم نقل شده عن عمار بن یاسر قال اخرجت جنازه ام کلثوم بنت علی و ابنها زید بن عمر و فی الجنازه الحسن و الحسین و عبد الله بن عمر و عبد الله بن عباس و ابوهریره فواضعوا جنازه الغلام مما یلی الامام و المرأة ورائه و قالوا هذا هو السنه.^۲

^۱ - جلاء العیون ، ص ۵۸۱.

^۲ . وسائل الشیعه باب ۳۲ از ابواب صلوٰۃ الجنازه ح ۱۱.

پاسخ آن این است که اوّلًا حضرت عمار بن یاسر در جنگ صفین در سال ۳۷ هـ ق شهید شد و رحلت امام کلثوم در سال ۵۴ هـ ق بوده. پس حضرت عمار بعد از شهادتش چه گونه روایت کرده است؟

و ثانیاً این روایت را شیخ در خلاف ذکر کرده ولی ماخوذ از اهل سنت است و حجت نمی باشد. فتامل و اغتنم

خلاصه: اینکه بناء بر تحقیق ام کلثوم بنت علی علیه السلام در نکاح عمر بن خطاب هرگز در نیامده

قول بعضی از ماها که تقیه این ازدواج محقق شده قول خلاف تحقیق است و آنها از راه تقیه در مقابل خصم ، خود را خلاص کرده اند و بعضی ها از راه دیگر جواب داده اند. و بعضی ها قائل به تفصیل شدند که فقط عقد شده ولی زفاف انجام نگرفته، همه این حرفها قابل قبول نمی باشد و خلاف واقع است.

بهر حال ام کلثومی که در نکاح عمر بن خطاب بود بنت علی علیه السلام هرگز نبوده. بلکه کسی دیگر بوده و بعضی روایات تهدید عمر بن خطاب به علی علیه السلام راجع به خواستگاری و عقد ام کلثوم، مراد از آن ام کلثوم بنت ابی بکر بوده و ایشان در خانه امیر المومنین علی (ع) پرورش یافته یعنی ربیبه بوده و ربیبه هم بمنزله دختر میباشد. و امیر المومنین علی علیه السلام نمی خواستند که او را در نکاح عمر در آوردند چون او بسیار تند خو بود که خود اهل سنت تعبیرات عجیب و غریب راجع به اخلاق او نوشته اند و اگر تقیّه و اضطرابا هم این ازدواج انجام شده باشد آن ام کلثوم بنت ابی بکر بوده و آن ربیبه (دختر خوانده) علی علیه السلام بوده و در بین مردم شهرت پیدا کرده که عمر با دختر علی علیه السلام ازدواج کرده است و بخاطر آن بر بسیاری ها این حقیقت مخفی شد.^۱

و منشاء قائل شدن برخی از علماء شیعه این است که ایشان بعضی روایات وارده در کتاب کافی را دیده اند که سندش معتبر است لذا قائل

^۱ - عمر بن خطاب، زن های متعدد بنام ام کلثوم داشته بجهت اشتراک در اسم، موجب خلط و اشتباه در مقام شده است.

به این ازدواج شدند و حال اینکه از معتبر بودن روایتی لازم نمی آید که دلائلش هم بر مدعی تمام باشد.

مراد در آن روایت ام کلثوم دختر ابوبکر است زیرا که ایشان در خانه امیر المومنین علی علیه السلام پرورش یافته و ربیبه ایشان میباشد. لذا در بعضی روایات که در آن بنت علی علیه السلام آمده مراد از آن ام کلثوم، ربیبه علی علیه السلام است زیرا که بر ربیبه نیز بنت اطلاق می شود. خذ فاعتنم.

در مناظره با اهل سنت در مقابل خصم همین احتمال هم که بدهیم بس است و استدلال خصم باطل می شود. اذا جاء الاحتمال فبطل الاستدلال.

امّا دو روایت کلینی که وقتی عمر وفات نمود علی علیه السلام نزد ام کلثوم آمد و ایشان را در خانه خود برد ان علیا لما توفی عمراتی ام کلثوم فانطلق بها الی بیده مراد از آن ام کلثوم بنت ابی بکر میباشد.^۱

و شاهد بر این مطلب خطبه حضرت ام کلثوم بنت فاطمه زهرا (ع) در بازار کوفه میباشد. چنانچه مجلسی علیه الرحمه در جلاء العیون صفحه

^۱. از اینجا پاسخ روایات وارده در کتب دیگر هم، روشن شد.

۵۸۱ ذکر کرده است پس ام کلثوم دختر دیگر حضرت سیده النساء صدا به گریه بلند کرد از هودج محترم ندا کرد حاضران را که ای اهل کوفه [بد] حال شما. تا آخر

و قبل از خواندن خطبه حضرت ام کلثوم، حضرت زینب خاتون دختر امیر المومنین(ع) خطبه خوانده بود چنانچه مجلسی(رح) در جلاء العیون ص ۵۷۸ ذکر کرده است.

ام کلثومی که در عقد عمر به خطاب بوده آن در عهد معاویه ۵۴ هجری وفات نموده بود چنانچه گذشت.

و خطبه حضرت ام کلثوم بنت فاطمه زهرا (ع) بعد از شهادت امام حسین علیه السلام در سال ۶۱ بوده.

از اینجانب نظر کسانی که می گویند ام کلثومی که در کربلا حاضر بوده از بطن فاطمه زهرا (ع) نبوده بلکه از بطن زن دیگر علی (ع) بوده. بطلانش ظاهر می شود فافهم و اغتتم

دو روایت فوق الذکر کلینی(رح) و روایت دیگر در باب تزویج ام کلثوم در کافی آمده موجب شده که برخی از علماء شیعه قائل به ازدواج حضرت ام کلثوم با عمر شدند.

در حالی که در هیچ کدام از آن روایات کلینی(رح) صراحت به بنت علی علیه السلام نیامده است اگر هم در روایتی صراحت هم باشد مراد ام کلثوم بنت ابی بکر میباشد. زیرا که او ربیبه علی علیه السلام بود و بر ربیبه هم بنت (دختر) اطلاق می شود

اعتراض: بعضی نواصب اعتراض می کنند که لفظ فرج در روایت فروع کافی نقل شده (ان ذلک فرج غضبناه) و استعمال این لفظ بسیار قبیح است.

پاسخ آن این است که لفظ فرج بمعنی شرم گاه، در قرآن نیز استعمال شده سوره تحریم آیه ۱۲، سوره انبیاء آیه ۹۱. و از نظر محاورات عرب نیز این استعمال قبیح نیست.

و مراد در روایت کافی، ام کلثوم بنت ابی بکر میباشد چنانچه مفصل گذشت.

امّا تعجب مجلسی علیه الرحمه از انکار شیخ مفید(رح) این ازدواج را
 بجهت روایتی که ان علیا لما توفی عمراتی ام کلثوم فانطلق بها الی بیده،
 وقتی عمر وفات نمود علی علیه السلام نزد ام کلثوم آمد و ایشان را در
 خانه خود برده این تعجب مجلسی(رح) جاندارد زیرا که مراد از ام کلثوم
 در این روایت، ام کلثوم دختر ابوبکر میباشد و در حکومت معاویه (در
 سال ۵۴ هجری) وفات نموده است و از صحت سند، صحت متن (دلالت)
 لازم نمی آید. کما لا یخفی. و خود علامه مجلسی(رح) خطبه حضرت ام
 کلثوم دختر سیده نساء (فاطمه زهرا علیها السلام) را در بازار کوفه سال
 ۶۱ هجری در کتاب خود جلاء العیون ۵۸۱ ذکر کرده است چنانچه
 گذشت اگر مراد در روایت فوق الذکر ام کلثوم بنت علی (ع) باشد
 چطور بعد از وفات، در بازار کوفه در سال ۶۱ ه ق خطبه خوانده است؟
 نتیجه اینکه آن ام کلثوم که در عقد عمر بن خطاب بوده هرگز دختر
 صلیبی علی علیه السلام نبوده^۱ و روایت فوق الذکر در مقام منشا اشتباه
 و لغزش برخی از دانشمندان ما نیز شده است. و حق این است که داستان

^۱ - و مقصود مادر این رساله اثبات همین مطلب است.

ازدواج حضرت ام کلثوم بنت علی علیه السلام با عمر بن خطاب جعلی و دروغ محض است. چنانچه محققان شیعه تصریح نموده اند.

و خلاصه اینکه در نکاح عمر بن خطاب، ام کلثوم بنت جبرول بوده چنانچه عقیده جناب فضل بن شاذان است یا بامر علی علیه السلام، جنیه بشکل ام کلثوم در آمده بود و در عقد عمر بود چنانچه در روایت است.^۱ یا ام کلثوم دختر ابوبکر بوده که خود برخی از علماء اهل سنت نیز به این مطلب اعتراف نمودند چنانچه گذشت.

از مجموع آنچه که ذکر شده قطع و یقین حاصل میشود که آن ام کلثومی که در عقد عمر بن خطاب در آمده بود، هرگز دختر صلیبی علی علیه السلام نبوده بلکه دختر ابوبکر از بطن اسماء بنت عمیس و ربیبه علی علیه السلام بوده است.

^۱ - بحار الانوار، ج ۴۲، ص ۸۸، مراه العقول، ج ۲۰، ص ۴۲، و کتب دیگر.

اساتید مؤلف

۱- آیه الله العظمی آقای وحید خراسانی مدظله العالی دوره درس خارج اصول کامل و بخشی از خارج فقه.

۲- آیه الله العظمی آقای شیخ جواد تبریزی (رح) خارج اصول بحث الفاظ و بخشی از خارج فقه.

۳- آیه الله العظمی آقای مکارم شیرازی مدظله العالی خارج اصول دوره کامل و خارج فقه.

۴- آیه الله العظمی آقای ابو القاسم کوکبی (رح). خارج فقه.

۵- آیه الله العظمی آقای صافی مدظله العالی خارج فقه.

۶- آیه الله العظمی آقای علوی گرگانی مدظله العالی خارج فقه.

۷- تنقیح مبانی: آیه الله العظمی آقای سید محمد مفتی الشیعه (رح) و راجع به موضوعات مختلف از آیه الله شیخ مصطفی نورانی (رح) استفاده فراوان نموده است.

مؤلف این رساله، اجازات مراتب عالیہ علمیه را از چند تن بزرگان حوزه علمیه کسب نموده است.

آثار مؤلف مطبوعه و غير مطبوعه

ناشر : موسسه جواد الائمه عليهم السلام

۱. وضوء النبي ﷺ ۱۶. دفع الشبهات عن ايمان سيدنا ابى طالب^{*}
۲. صلاة النبي ﷺ ۱۷. دفع الشبهات عن الاجتهاد و التقليد
۳. صراط النجاة ۱۸. پاسخ به شبهات و اعتراضات به عزادارى امام حسين عليه السلام
۴. اجوبه الاسئله ۱۹. تحقيق در نماز جنازه رسول ﷺ
۵. عقائد الشيعة ۲۰. رساله فى صلاة العيدين
۶. مستند المناظرين ۲۱. رساله فى صلاة الجمعة
۷. علمى رسائل ۲۲. الشهادة الثالثة ۸. رساله عزادارى امام حسين^{*}
۹. فضائل صلوات ۲۳. تفسير آيه تطهير
۱۰. فضائل الشيعة ۲۴. التحقيق فى آيه الغار
۱۱. الموضوعات ۲۵. سياه پوشى
۱۲. قواعد الحديث و اصطلاحاته ۲۶. الحاشيه على منهاج الصالحين
۱۳. كردار بنو اميه ۲۷. التعليقه على كتاب الحج من العروه الوثقى
۱۴. آداب الدعاء ۲۸. مولود كعبه
۱۵. دفع الشبهات عن الامام المهدي^{*} ۲۹. اعتقادى مسائل {رساله هذا}
۳۰. تحقيق در عقد ام كلثوم بنت على عليه السلام (رساله هذا)